

แบบฝึกสอนอ่านไทย เล่ม ๑

แบบฝึกสอนอ่านไทย เล่ม ๑

มีภาพประกอบ

สำหรับเด็กเริ่มเรียน

ขุนสรรพเพทยพิศาล ป. ม.

เรียบเรียง

พิมพ์ครั้งที่สอง ๕๐๐๐ ฉบับ

พ.ศ. ๒๔๗๗

ราคาเล่มละ ๑๐ สตางค์

ส่งวนิตยสิทธิ์

โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร

คำนำพิมพ์ครั้งแรก

เนื่องด้วยมีความรู้สึกหนักใจในการสอนเด็กแรกเรียนหนังสือไทย (เด็กชั้นเตรียม) ในเขตต่อไปนี้คือ

๑. นักเรียนกว่าจะอ่านจบ ก-ฮ ตามแบบเรียนซึ่งใช้แพร่หลาย นั้นนานนัก เด็กรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียน อ่านยังไม่ทันจบถึง ฮ หนังสือขาดหรือบางที่เรียนไปได้ ๒-๓ หน้าหนังสือขาด ได้ประโยชน์ไม่คุ้มค่า ผู้ปกครองบางคนที่ยากจนหรือละเลยต่อเด็ก เด็กก็ไม่มีหนังสือเรียน

๒. เด็กเรียนจำได้แต่ปากเปล่า เขียนไม่ได้ สกศตัวไม่ถูก ซ้ำร้ายเด็กไปพบเห็นคำซึ่งเรียนมาแล้วควรอ่านได้ ในหนังสืออื่นแต่กลับอ่านไม่ได้

๓. ครูหนักใจในการสอนคัดลายมือ โดยไม่มีหลักยึดว่าจะสอนอย่างไร แบบอักษรที่เหมาะสมอย่างไร จึงจะทำให้เด็กเขียนได้ตัวงาม ๆ โดยเร็ว

๔. นิสสัยเด็กมักเบื่อหน่ายในบทเรียนง่าย เป็นเหตุให้คุยหรือเล่นส่งเสียงขรม ยิ่งครุคนเคี่ยวสอนนักเรียนมาก ๆ ด้วยแล้วยิ่งหนักขึ้น

๕. สมัยนี้เศรษฐกิจกำลังตกต่ำ ครูประจำบาลต้องทำงานมากขึ้น เพราะครูถูกตัดออก จึงควรต้องมีหนังสือที่เหมาะสม จึงจะได้ผลเท่าเดิม หรือยิ่งขึ้น

๖. ครูซึ่งออกทำการสอนเด็ก ใหม่มื่อย่อมงงไม่รู้จะสอนอย่างไรหรือ บิดามารดาใครจะสอนบุตรหลานเองที่บ้านก็ไม่สะดวก เพราะไม่รู้จะฝึกสอนอย่างไรจึงจะดี

๗. เด็กในเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา กว่าจะอ่านออกเขียนได้นานเกินไป คือถึง๕๗ โดยมาก บางคนถึง๒-๓ ปีก็มี

๘. หนังสือเรียนที่ใช้ ในจังหวัดนครนายก โดยมากไม่ตรงตามประมวลศึกษาพิเศษภาค ๑

๙. เด็กเรียนแล้วไม่รู้หลักของหนังสือไทย ซึ่งเป็นเครื่องเหนี่ยวใจให้อ่านและสะกดตัวได้ทุกคำ ในคำที่ไม่เคยอ่านและเขียนเลย

เพื่อแก้ไขในเหตุดังกล่าวแล้วข้างบนนี้ จึงเห็นว่าควรมิแบบเรียนสำหรับเด็กชนอีก ข้าพเจ้าจึงเรียบเรียง “แบบฝึกสอนอ่านหนังสือไทย” ขึ้นมา แบ่งออกเป็น ๔ ภาครวม ๔ เล่มจบ เพื่อทดลองใช้ฝึกสอนเด็ก และให้เด็กใช้เป็นแบบเรียนดู คงจะหายหนักใจเป็นแน่

ว.อ.ต. ชุนสรวรพเพทยพิศาล ป.ม.

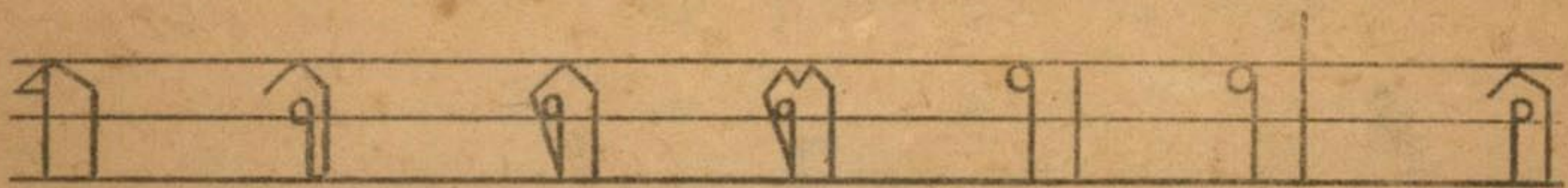
วันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๖

บทเรียนที่ ๑

ก จ ด ต บ ป อ

วิธีสอนที่ ๑ บอกให้อ่านให้จำได้จากครูเขียนในกระดานดำทีละตัว ประกอบ
กับเด็กดูในหนังสือ แล้วให้ออกเสียงตามปากครูชี้ให้อ่านทบทวนไปมา จนจำ
ได้แม่นยำและออกเสียงได้ถูกต้อง เช่น ก บอกให้ออกเสียงว่า กอ จ ออกเสียงว่า
จอ ฯลฯ เหย ฯลฯ

แบบฝึกหัดที่ ๑

วิธีสอนที่ ๒ ครูให้นักเรียนเอากระดาษทาบให้บรรทัดตรงกัน แล้วจับดินสอ
ให้ถูกแบบ คอยลากตามรอย ตามวิธีที่ครูเขียนให้ดูในกระดานดำทีละตัว แล้วให้
นักเรียนลากตามรอยให้ถูกวิธี ถ้าวิธีนี้ไม่ให้ผลจริง ๆ ครั้งแรกครูจะใช้เหล็กแหลม
ลากให้เป็นรอยในกระดานชะนวนตามตัวอย่างข้างบนนี้ ให้ลากตามรอยก็ได้เหมือนกัน

แบบฝึกหัดที่ ๒

ด ต บ จ ป อ ก ต ก บ ด ป จ
อ ป จ ต อ ด บ ก ป ด บ อ ต ก จ
ด บ อ ป จ ก ด

วิธีสอนที่ ๓ ให้อ่านออกเสียงทีละคน นอกนั้นดูหนังสือตามไป ถ้าอ่านผิด
ครูอย่าบอกให้ แต่ถามนักเรียนคนอื่นให้บอกแทน บทนี้ครูจะให้เขียนตามคำบอก
ได้ดี

22 1 2 2 2 2

१ १

แบบฝึกหัดที่ ๓

[illegible]

วิธีสอน สอนอย่างวิธีสอนที่ ๓

บทเรียนที่ ๓

ก	๕	ก๕
ก	๖	ก๖
ก	๗	ก๗
ก	๘	ก๘
ก	๙	ก๙

ก	ก	ก
ก	ก	ก
ก	ก	ก
ก	ก	ก

วิธีสอนที่ ๔ อธิบายในกะดานดำพร้อมกันให้ทราบว่า ก ใส่สระ ะ อ่านว่า
กะ ก ใส่สระ ำ อ่านว่า กา สระและพยัญชนะอื่นๆ ก็สอนทำนองเดียวกัน ถ้าม
ชักชวนไปมาจนเข้าใจอ่านได้ทุกพยัญชนะจากการเขียนอธิบายในกะดานดำ ให้เด็กอ่าน
ออกเสียงว่า ก ะ กะ ก ำ ก ำ ฯลฯ

แบบฝึกหัดที่ ๔

กะ	กา	กิ	กี	กึ	กื	กุ	กู
จะ	จา	จิ	จี	จึ	จื	จุ	จู
ดะ	ดา	ดิ	ดี	ดึ	ดื	ดู	ดู
ตะ	ตา	ติ	ตี	ตึ	ตื	ตุ	ตู
บะ	บา	บิ	บี	บึ	บื	บุ	บู
ปะ	ปา	ปิ	ปี	ปึ	ปื	ปู	ปู
อะ	อา	อิ	อี	อึ	อื	อุ	อู

วิธีสอน สอนอย่างวิธีที่ ๓ และ ๔ โดยอนุโลม

แบบฝึกหัดที่ ๕

กา

๑/
๒

กา จา ตา ปา อา ตา บา จะ ตะ
 กะ ปะ บิ ตี บิ อี อี ตี ตี ตี อี บิ อี
 บิ จิ ดู ปุ จุ ตู ปุ กุ จุ ดู ตู

วิธีสอนที่ ๕ ครูให้เด็กอ่านทีละคนดังนี้ ก อะ กะ ต อี ตี ป อู ปู ฯลฯ
 นอกนั้นควรอ่านตามในใจ

หมายเหตุ ให้ท่อง กะ กา-กู จนครบเจ็ดตัวทุกๆ วัน โดยออก
 เสียงว่า ก อะ กะ , ก อา กา ฯลฯ

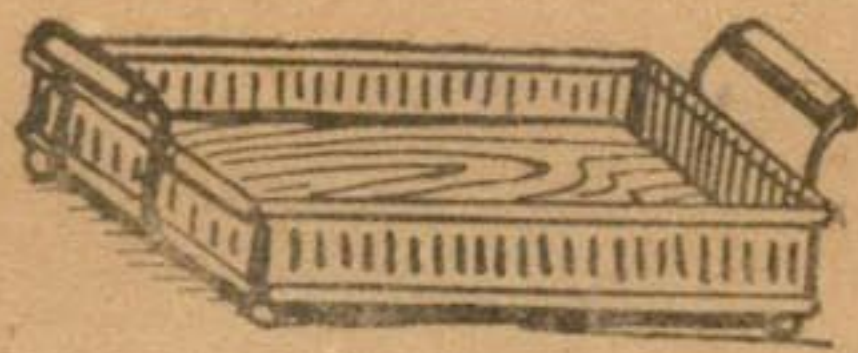
แบบฝึกหัดที่ ๖

อีกา

ตาปู

กะปะ

จะตี กาคู อาตี ตาปี อีกา ตีปู ตาปู
 กะปี จะตี อาจะคู ตาจะตี อาปาปู
 ตาตีอา กาคูตาตี อาตีตาปู ตาตี
 อาคู อาปะกะปะ

วิธีสอนที่ ๖ ให้อ่านเป็นวรรค ๆ ทีละคน นอกนั้นดูหนังสือตามไป ให้เด็ก
 นึกอ่านเอาเองตามหลัก เช่นถ้าอ่านไม่ได้ ครูซักถามว่าตัวอะไร ? (ต) สระอะไร ?
 (อ) ต, อ อ่านว่าอย่างไร (ตี) เด็กจะอ่านได้เองดังนี้ บทนี้ควรให้เขียนตาม
 จำบอกด้วย ถ้าเด็กว่างจะให้คัดลายมือด้วยก็ได้

บทเรียนที่ ๔

เ-ะ เ- แ-ะ แ- โ-ะ โ- เ-าะ
 -อ -ัวะ -ัว

วิธีสอน สอนอย่างวิธีสอนที่ ๑ ดังบทเรียนที่ ๒

แบบฝึกหัดที่ ๗

เ- โ-ะ แ-ะ โ- -ัว แ-ะ เ-าะ แ-
 -อ -ัวะ -ะ เ- โ-ะ เ-ะ โ- -ัว แ-ะ
 เ-าะ แ- -อ -อ -ัวะ -า เ- โ-ะ เ-ะ
 โ- -ัว แ-ะ เ-าะ แ-ะ แ- -อ -ัวะ -ิ เ-
 โ-ะ เ-ะ โ- -ัว แ-ะ เ-าะ -ุ -ี -ู -ึ

วิธีสอน อย่างวิธีสอนที่ ๓

บทเรียนที่ ๕

ก	เ-ะ	เกะ
ก	เ	เก
ก	แ-ะ	แกะ
ก	แ	แก
ก	โ-ะ	โกะ
ก	โ	โก
ก	เ-าะ	เกาะ
ก	อ	กอ
ก	-วะ	กัวะ
ก	-ว	กัว

แบบฝึกหัดที่ ๘

เกะ เก แคะ แก โคะ โก

เกาะ กอ กัวะ กัว

เตะ เต แตะ แต โตะ โต

เตาะ ตอ ตัวะ ตัว

เบะ เบ แบะ แบ โเบะ โบ

เบาะ บอ บัวะ บัว

เปะ เป แปะ แป โปะะ โป

เปาะ ปอ ปัวะ ปัว

เจะ เจ แจะ แจ โจะะ โจ

เจาะ จอ จัวะ จัว

เดะ เด แตะ แด โตะ โต

เดาะ ดอ ดัวะ ดัว

วิธีสอน สอนอย่างวิธีสอนที่ ๓ และ ๕ โดยอนุโลม

หมายเหตุ ให้ท่อง กะ กา- กัวะ กัว ทุกตัวอักษรที่เรียนมาทุกวัน โดยออกเสียงว่า กะ กะ กา กา กั กิ ๑ ล ๑

๕
แบบฝึกหัดที่ ๕

แกะตัวโต

กอบัว

เตะ เปะ เอะ เอ เจ เด แปะ
 แตะ แปะ แป แก แอ โจะ โตะ
 โปะ โอ โต โป เกาะ เดอะ เจาะ
 คอ กอ ปอ บัวะ อัวะ จัวะ ตัว
 บัว บัว ตีแกะ กะบี ตีแตะ ตะโก
 เกาะกา กะแจะ ตาเจาะ เดอะโอ
 ดูแกะ ตาโป เปะปะ ตาเกะกะ
 คอตะโก ดูกอบัว กาศีปู แกะเตะโอ
 ปอกะเจ้า อาปาแกะ

วิธีสอน สอนอย่างวิธีที่ ๕ แล้วให้อ่านซ้ำตามวิธีที่ ๖

บทเรียนที่ ๖

เ-ียะ . เ-ีย เ-ือะ เ-ือ เ-ือะ
เ-ือ -ำ ใ- ใ- เ-ำ

วิธีสอน สอนอย่างวิธีที่ ๑

แบบฝึกหัดที่ ๑๐

เ-ือ ใ- -ำ เ-ือ เ-ียะ ใ- เ-ือะ
เ-ำ เ-ือะ เ-ีย เ-ือ ใ- -ำ เ-ีย
เ-ียะ ใ- เ-ือะ เ-ำ เ-ือะ เ-ีย
เ-ือ ใ- -ำ เ-ือ เ-ียะ ใ- เ-ือะ
เ-ำ เ-าะ เ-ือะ เ-ีย เ-ือ ใ- -ำ
เ-ือ เ-ียะ ใ- เ-ือะ -ะ -ำ - -
- - - - เ-ะ เ- แ-ะ แ- โ-ะ
โ- เ-าะ -อ -ัวะ -ัว เ-ียะ เ-ีย
เ-ือะ เ-ือ เ-ือะ เ-ือ -ำ ใ- ใ-
เ-ำ

วิธีสอน สอนอย่างวิธีสอนที่ ๓

บทเรียนที่ ๗

ก	เ-ียะ	เกียะ
---	-------	-------

ก	เ-ีย	เกีย
---	------	------

ก	เ-ือะ	เกือะ
---	-------	-------

ก	เ-ือ	เกือ
---	------	------

ก	เ-ือะ	เกือะ
---	-------	-------

ก	เ-ือ	เกือ
---	------	------

ก	-ำ	กำ
---	----	----

ก	เ-ำ	เำ
---	-----	----

ก	เ-ำ	เำ
---	-----	----

ก	เ-ำ	เำ
---	-----	----

แบบฝึกหัดที่ ๑๑

กะ กา กิ กี่ กี้ กึ กู เกะ เก
 แกะ แก โกะ โก เกาะ กอ กั๊วะ กั๊ว
 เกี่ยะ เกี่ย เกื้อะ เกื้อ เกอะ เกอ กำ ไก
 ไก เกา

จะ จา จิ จี่ จี้ จึ จู เจะ เจ
 แจะ แจ โจะ โจ เจาะ จอ จั๊วะ จั๊ว
 เจี่ยะ เจี่ย เจื้อะ เจื้อ เจอะ เจอ จำ ใจ
 ใจ เจา

ทะ ตา ติ ตี่ ตี้ ตึ ตู เตะ เต
 แทะ แตะ โทะ โต เตาะ ตอ ตั๊วะ ตั๊ว
 เตี่ยะ เตี่ย เตื้อะ เตื้อ เตอะ เตอ ตำ ไต
 ไต เตา

ทะ ตา ติ ตี่ ตี้ ตึ ตู เตะ เต
 แทะ แตะ โทะ โต เตาะ ตอ ตั๊วะ ตั๊ว

เตี๊ยะ เตีย เตื่อะ เตื่อ เตอะ เตอ ท่า ไท
ไท เตา

บะ บา บิ บี้ บั บั บุ บู เบะ เบ
แบะ แบ โบะ โบ เบาะ บอ บัวะ บัว
เบี๊ยะ เบีย เบื่อะ เบื่อ เบอะ เบอ บำ ไบ
ไบ เบา

ปะ ปา ปิ ปี้ ปั ปั ปุ ปู เปะ เป
แปะ แป โปะะ โปะ เปาะ ปอ ปัวะ ปัว
เปี๊ยะ เปีย เปื่อะ เปื่อ เปอะ เปอ ปำ ไป
ไป เปา

อะ อา อิ อี้ อั อั อุ อู อะะ เอา
แอะ แอ โอะะ โอ เอาะ ออ อัวะ อัว
เอี๊ยะ เอีย เอื่อะ เอื่อ เออะ เออ อำ ไอ
ไอ เอา

วิธีสอนที่ ๑ ให้อ่านทีละคนให้ถูกต้องอย่างวิธีสอนที่ ๕ และให้ท่องจำได้ขึ้นใจ

ทุก ๆ วัน

แบบฝึกหัดที่ ๑๒

เตา

เกาะ

เปื่อยะ เปื่อยะ เคื่อยะ เตีย เปีย เปีย เคื้อะ

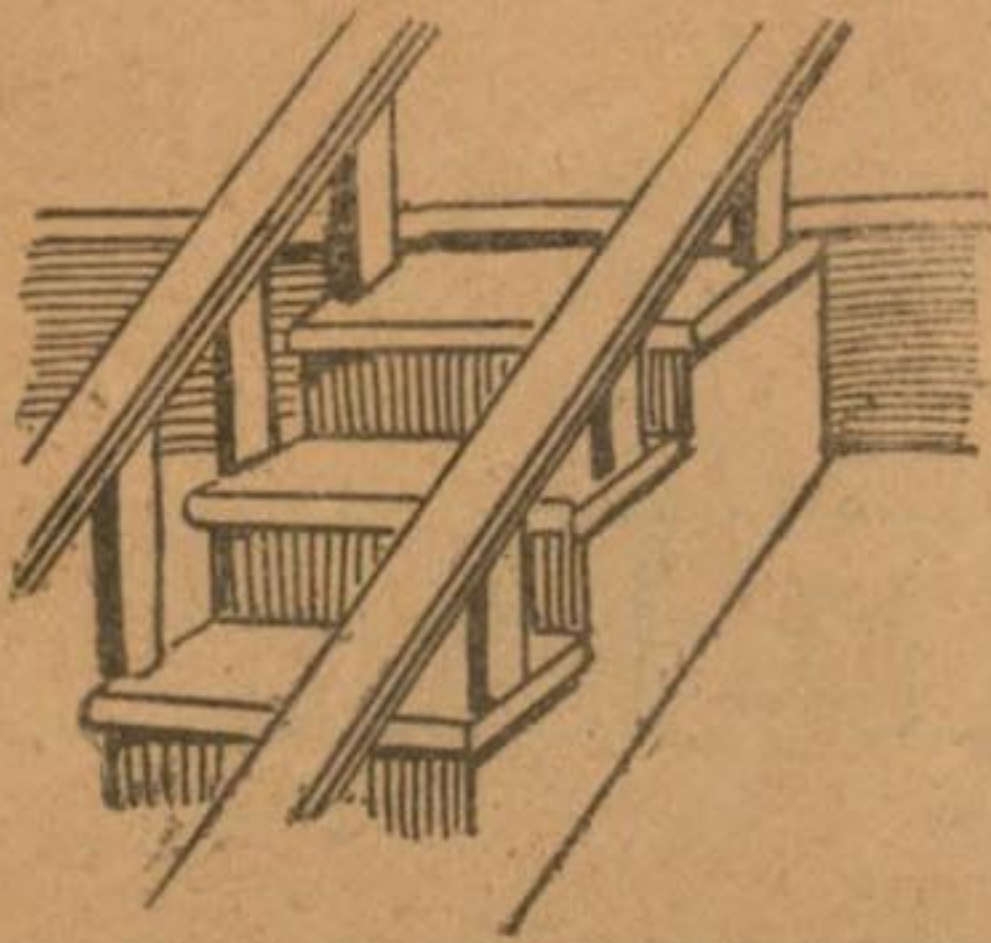
เจื้อะ เกื้อะ เกื้อ เปื้อ เจื้อ เตอะ เปอะ เจอะ เจอ

เฮอ เตอ ท่า ท่า ท่า ใจ ไต ใบ ไป ใอ ไต เกา

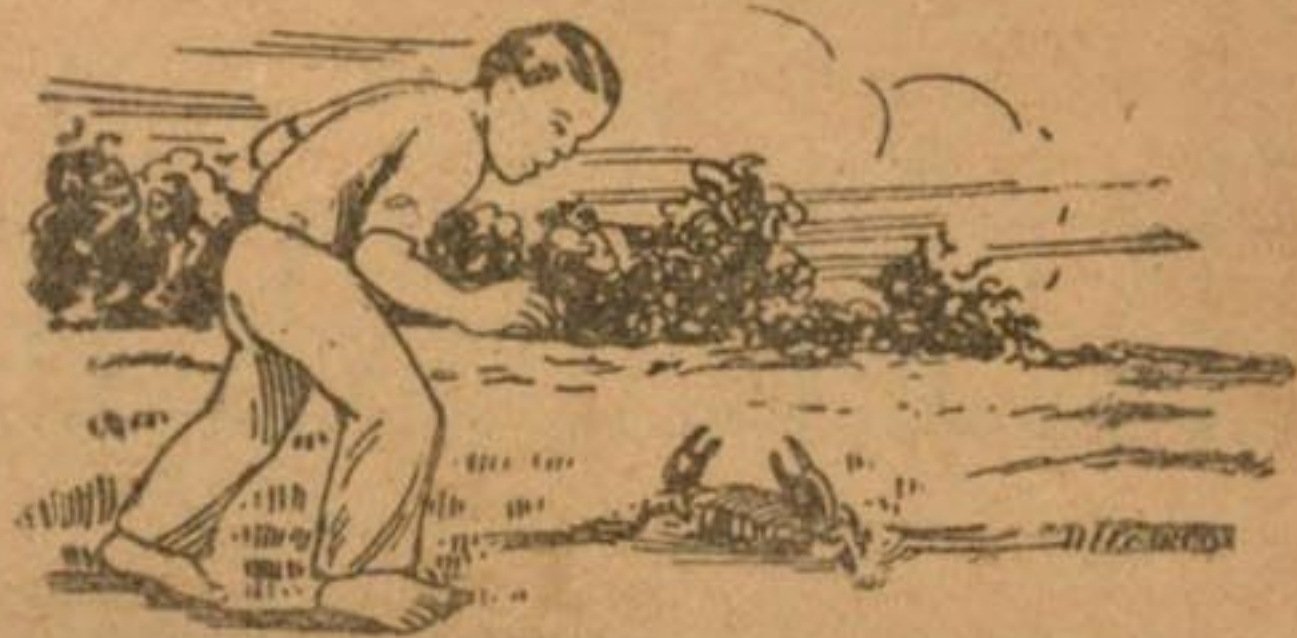
เตา เตา เอา เบา เกาะ

วิธีสอน สอนอย่างวิธีสอนที่ ๕

แบบฝึกหัดที่ ๑๓

กะไ้โต

ไปเจอะปู

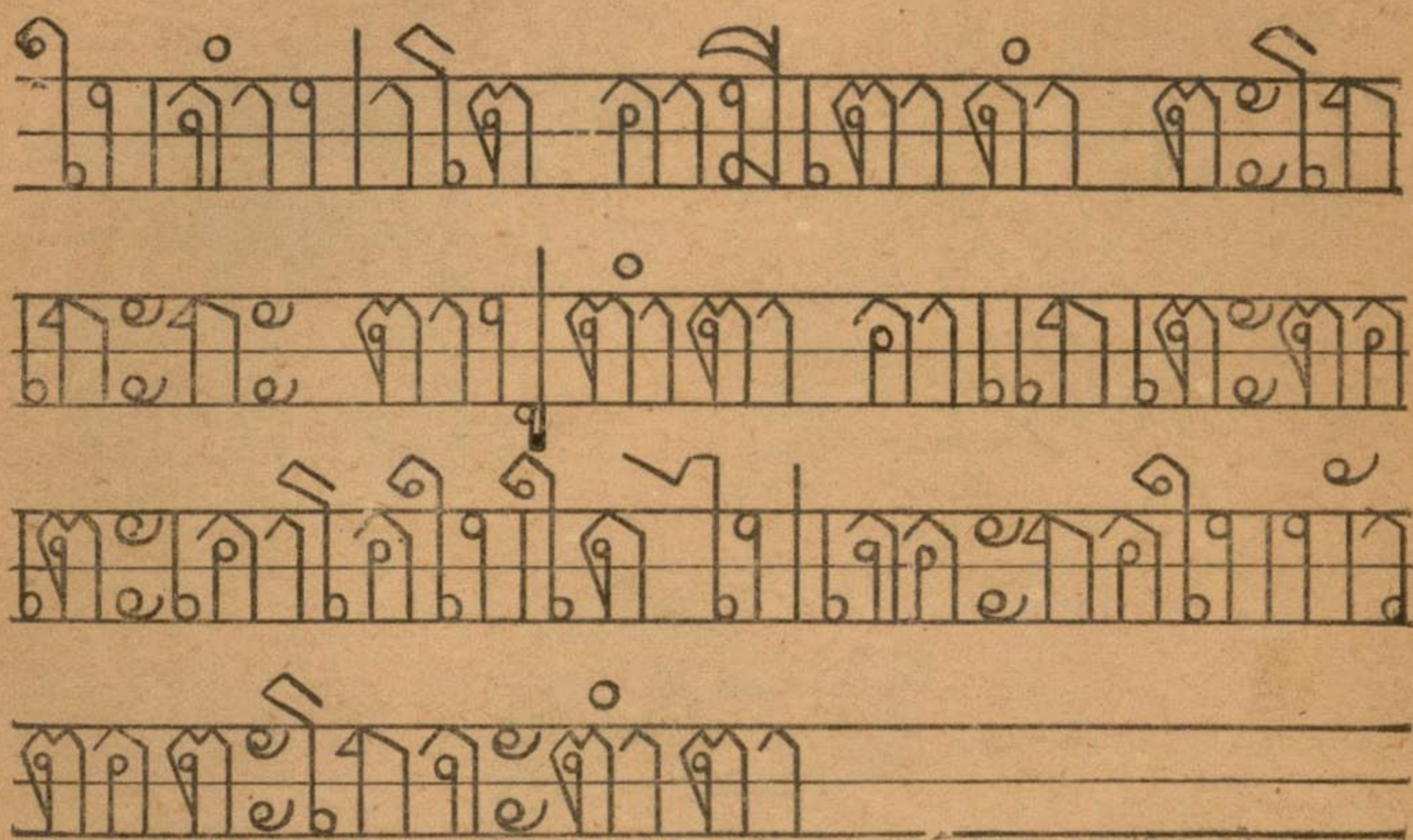
จำปา

เกะกะ จะไป เกะตา เอาแกะ ตัวโต ใจเบา
 เอามาตุ ตุ้จะกำ ทำดีดี ตาดีแก แตะปูดำ กาจำดี
 จำปีโต กะไ้โตเตาะ บิดาเจอะเบี้ย กาดุจะไป ใบจำปาโต
 อามี่เตาดำ ตะโกเกะกะ ตาปูดำตา อาแกแตะตอ
 เตะเอา โอ้ไปโต ไปเจอะก้อไบ๊ว ตอตะ โกจะตำตา อาเตะตาดี

เปะปะไป ตาดีเอะอะเกะกะ กาทัวไต่จะไป เจอะปุดำ

วิธีสอน สอนอย่างวิธีสอนที่ ๖

แบบฝึกหัดที่ ๑๔

วิธีสอนที่ ๘ ให้นักเรียนเอากระดาษทาบให้มันตัดตรงกัน แล้วลากตามรอยให้เหมือน จับดินสอให้ถูกแบบและเขียนให้ถูกวิธี เมื่อชำนาญแล้วให้เขียนโดยไม่ต้องทาบแบบบ้าง

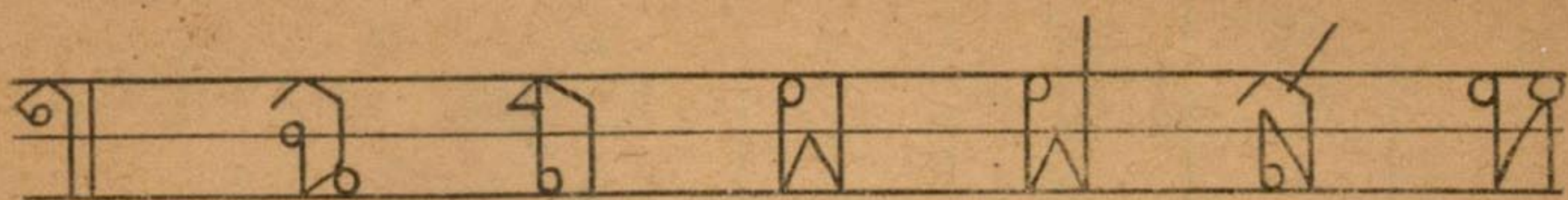
หมายเหตุ ครูควรให้ เด็กไปหัดคัดโดยทาบแบบ เป็นถารบ้านมาส่งบ่อย ๆ การหัดคัดควรให้เด็กคัดจากที่อื่นซึ่งอ่านมาแล้วบ้างได้ ก็ยิ่งดี ถ้าใช้กระดานชนวนจะขีดด้วยเหล็กแหลมให้ลากดังวิธีสอนที่แล้วมาก็ได้

แบบเรียนที่ ๘

บ จ ฅ จ ฉ ช ซ

วิธีสอน สอนอย่างวิธีที่ ๑

แบบฝึกหัดที่ ๑๕

วิธีสอน สอนอย่างวิธีที่ ๒

แบบฝึกหัดที่ ๑๖

ค ข ถ ห ผ ส ฝ ค ส ข
 ค ข ถ ห ผ ส ฝ ค ฝ ถ ค ข
 ถ ห ผ ส ฝ ห ฝ ฝ ค ข ถ
 ห ฝ

วิธีสอน สอนอย่างวิธีที่ ๓

แบบเรียนที่ ๕

ค ถ ฝ ส ห

ข	ะ	ชะ	-	เาะ	เขาะ
-	า	ชา	-	-อ	ขอ
-	ั	ชั	-	-ัวะ	ชัวะ

	၁	အ	-	ဝဲ	ဘ်
	၂	အ	-	ပဲ	ဧိပး
	၃	အ	-	ယ	ဧိယ
	၄	အ	-	ဝဲ	ဧိဝဲ
	၅	အ	-	ဝ	ဧိဝ
	၆	အဲ	-	ဝဲ	အေဝဲ
	၇	အဲ	-	ဝ	အေဝ
	၈	အဲ	-	ာ	အံာ
	၉	အဲ	-	ါ	အါ
	၁၀	အဲ	-	ို	အို
	၁၁	အဲ	-	ေါ	အေါ

วิธีสอนที่ ๖ อย่างวิธีที่สอนที่ ๕ ส่วนตัว ฉ-ห ที่อยู่ข้างบนนั้น สำหรับให้นักเรียน
หัดอ่านต่อ ดังตัว ข ตามลำดับทบทวนไปมาให้คล่อง

แบบฝึกหัดที่ ๑๗

ចុះ កា កិ ក្ដី ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង
ក្រះ កែ កោះ កង កង់ កង់ កើត កើត កើត កើត កើត
កេះ កេ កាំ កៃ កោ

ពះ ពា ពិ ព័ ព័ ព័ ពុ ពូ ពេះ ពេ ពោះ ពេ
 ពែ ពៃ ពោះ ពេ ព័ ព័ ព័ ព័ ព័ ព័ ព័ ព័
 ពេ ពេ ពា ពៃ ពៃ ពា

สะ ฐา ลิ ลี ลื ลี่ ลุ ลู เสะ เส แสะ แส
 โตะ โต เตะ ตอ ตัว ต๊ว เตี่ย เตีย เตื่อ เตื่อ
 เสอะ เสอ ส้า ไส ไซ เสา

วิธีสอน สอนอย่างวิธีสอนที่ ๓

แบบฝึกหัดที่ ๑๙

ขะ ณะ ณะ ฐา ขา หา ผิ หิ สิ ลี ลี ลี ลี หี ลี
 ฉี ถี หี ขี ฌ ชุ ลุ หุ ญ ลุ เหะ เขะ เสระ แหะ แผะ
 แฉะ แส แห แช โฉะ โฉะ โคะ โถ โผ ไช ผะ
 เผื่อ เผื่อ หอ ฝอ สอ เผื่อ เผื่อ เผื่อ เผื่อ เผื่อ
 เผื่อ เผื่อ เผื่อ เผื่อ เผื่อ เผื่อ เผื่อ เผื่อ เผื่อ
 เผื่อ เผื่อ เผื่อ เผื่อ เผื่อ เผื่อ เผื่อ เผื่อ เผื่อ
 เผื่อ เผื่อ เผื่อ เผื่อ เผื่อ เผื่อ เผื่อ เผื่อ เผื่อ

วิธีสอน สอนอย่างวิธีสอนที่ ๕ กับสอนให้รู้สาระ ต้องมี ๒ เกณฑ์เสมอ

แบบฝึกหัดที่ ๑๘

อาชาถือไถ

ไห

หัวเสือ

อาชา ทาดีจะไป ตีเสือ แกไป ปะปู้ ตาแกจะเอาปู้
 ปู้ไปเลีย แกเลียใจ หัวเปะปะไป อาชาถือไถ จะไปไถนา
 ตีฝาตะแฉะ สู้เอาหูไปถูเสา ดูฉำฉะเสาะแสะใจ
 เขาไผ่ไปจะเหาะ ตาเฉไฉไปเกาะแห แกะตุตั่วโตจะเตะเอา
 แกเหหัวไปถูเสา

วิธีสอน สอนอย่างวิธีสอนที่ ๖

แบบฝึกหัดที่ ๒๐

โถ

อาเลี้ยตาเตะ โถ

ตาชำเจาะเสือ

ตาสีแกเตะตอตะโก ตาแฉะหัวโป อาสาถือโถกะโถจะ
 ไปขอบุ ใต้อาแกดำดูชาติ เอาเถอะตุจะไปดูหัวเสือ ตาโถ
 ไปหาตาเสือ เหาเกาะหัว แกะหาเลี้ยจะดี อาเลี้ยตาเตะโถ
 ตาชำไปเจาะเสือ จะไปหา แกเลี้ยใจ ตาเหเส้าไปหาเขา

เขาเอาไหพาหัวแกเงาะ แกเลี้ยวใจจะไปหาอาผา อาสาทะตาข้า
เถื่อเถื่อ เอาไปเลี้ยวเถาะ แกจะเตะเอา

วิธีสอน สอนอย่างวิธีที่ ๖

แบบเรียนที่ ๑๐

ค ง ช ซ ท น พ ฟ ม
ย ร ล ว ยี

วิธีสอน สอนอย่างวิธีที่ ๑

แบบฝึกหัดที่ ๒๑

ค ง ช ซ ท น พ
ฟ ม ย ร ล ว ยี

วิธีสอน สอนอย่างวิธีสอนที่ ๒

แบบฝึกหัดที่ ๒๒

ว ช ค ยี ง ท พ ม ย ร ล น
พ ฟ ว ช ค ยี ช ง ท พ ม ย

ร ล น น พ ว ช ค ฮ ช ง ท
 พ ม ย ร ล ล พ น ว ช ค ฮ
 ช ง ท พ ม ย ร

วิธีสอน สอนอย่างวิธีสอนที่ ๒

บทเรียนที่ ๑๑

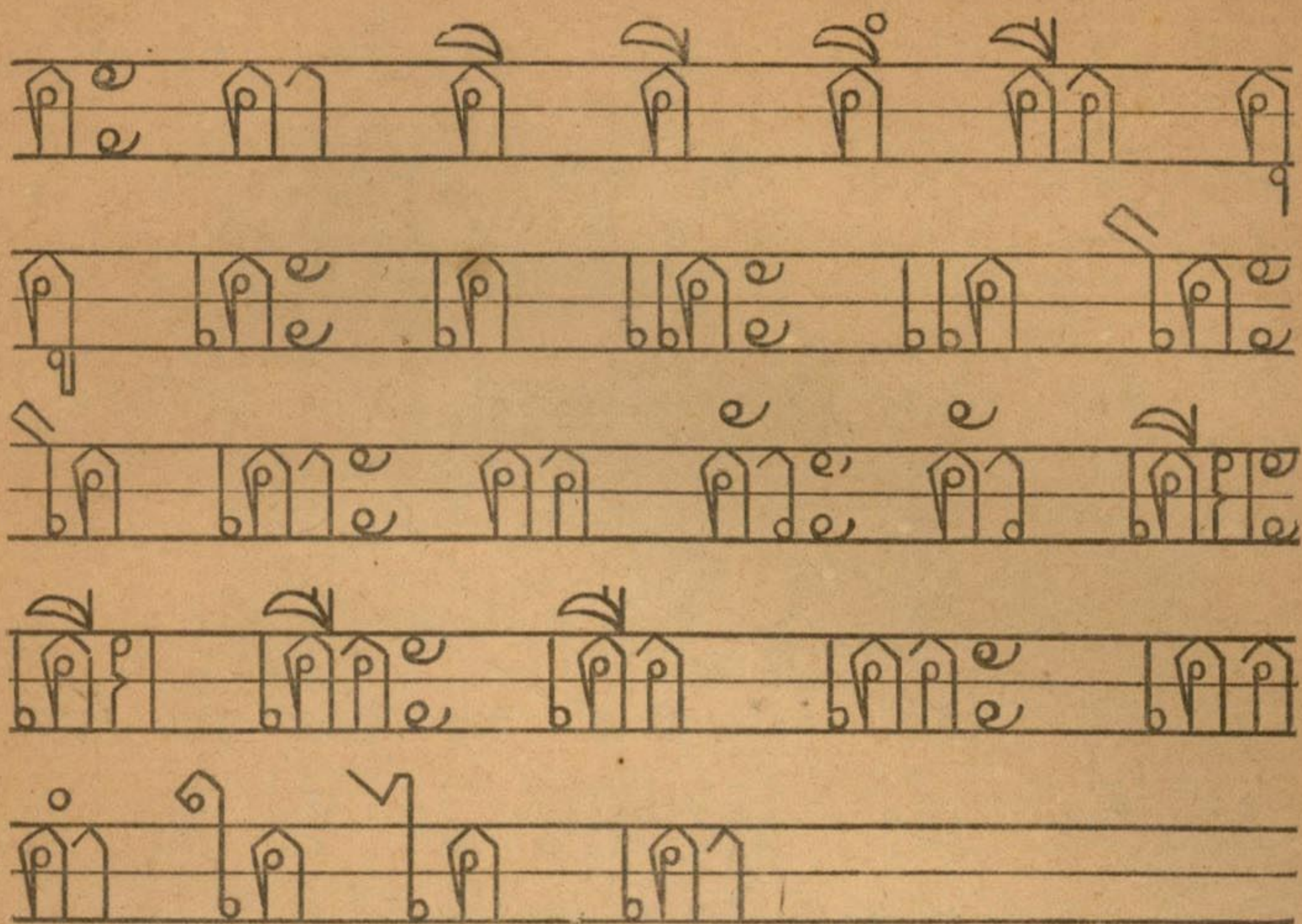
ง ช ช ท น พ ฟ ม ย ร ล ว ฮ

ค	ะ	คะ	—	เ-าะ	เคาะ
—	า	คา	—	—อ	คอ
—	๊	ค๊	—	เ-ัวะ	คัวะ
—	๋	ค๋	—	เ-ัว	คัว
—	์	ค์	—	เ-ียะ	เคียะ
—	ํ	คํ	—	เ-ีย	เคีย
—	๎	ค๎	—	เ-ือะ	เคือะ

ค		ค	-	เ-อ	เคอ
-	เ-ะ	เคะ	-	เ-อะ	เคอะ
-	เ	เค	-	เ-อ	เคอ
-	แ-ะ	แเคะ	-	-ำ	คำ
-	แ	แเค	-	-ใ	ใค
-	ไ-ะ	ไเคะ	-	-ไ	ไค
-	ไ	ไค	-	เ-า	เคา

วิธีสอน สอนอย่างวิธีสอนที่ ๕

แบบฝึกหัดที่ ๒๓

วิธีสอน สอนอย่างวิธีสอนที่ ๑

แบบฝึกหัดที่ ๒๔

คะ คา คิ คี คื คึ คุ คุ เคะ เค
 แคะ แค ไคะ ไค เคะ คอ คัวะ คัว เคียะ
 เคีย เคื่อะ เคื่อ เคะะ เคอ คำ ใค ใค เคา
 งะ งา จิ จี จึ จู งามะ งาม
 แงะ แง โงะ โง เงะ งอ งัวะ งัว เงียะ
 เงีย เงื่อะ เงื่อ เงะะ เงอ งำ ใง ใง เงา

นะ นา นี นี นี นู นู เนะ เน
 แนะ แน โนะ โน เนาะ นอ นัวะ นัว เนียะ
 เนีย เนือะ เนือ เนอะ เนอ น้า ไน ไน เนา
 มะ มา มิ มี มี มี มุ มุ เมะ เม
 แมะ แมะ โมะ โม เมาะ มอ มัวะ มัว เมียะ
 เมีย เมือะ เมือ เมอะ เมอ ม้า ไม ไม เมา
 ละ ลา ลี ลี ลี ลู ลู ละ ละ
 และ แล โละ โล เละ ละ ลอ ลัวะ ลัว เลียะ
 เลีย เลือะ เลือ เลอะ เลอ ล้า ไล ไล เลา

วิธีสอน สอนอย่างวิธีสอนที่ ๓ และ ๕ นอกจากข้างบนนี้แล้ว ครูควรลองให้ท่องพยัญชนะตัวอื่นบ้าง.

แบบฝึกหัดที่ ๒๕

นา ลา เซอะ เลอะ โค ไช ชะ นะ
 มิ วิ พุ คุ งะ แยะ แะะ ฐู งู มี ลี
 ชี จี ทิ ทิ เยอะ ไฟ ไย ฮา เซือะ เมีย
 ำา เลีย เรา เทา ไช แพะ เลียะ เยอะ เซอ
 ไม เพาะ วัว ทำ เรอ เฟอ ไน ทอ งา
 เซอะ นัว เยา เจือะ เว เขา แล โละ แพ

วิธีสอน สอนอย่างวิธีสอนที่ ๕

แบบฝึกหัดที่ ๒๖

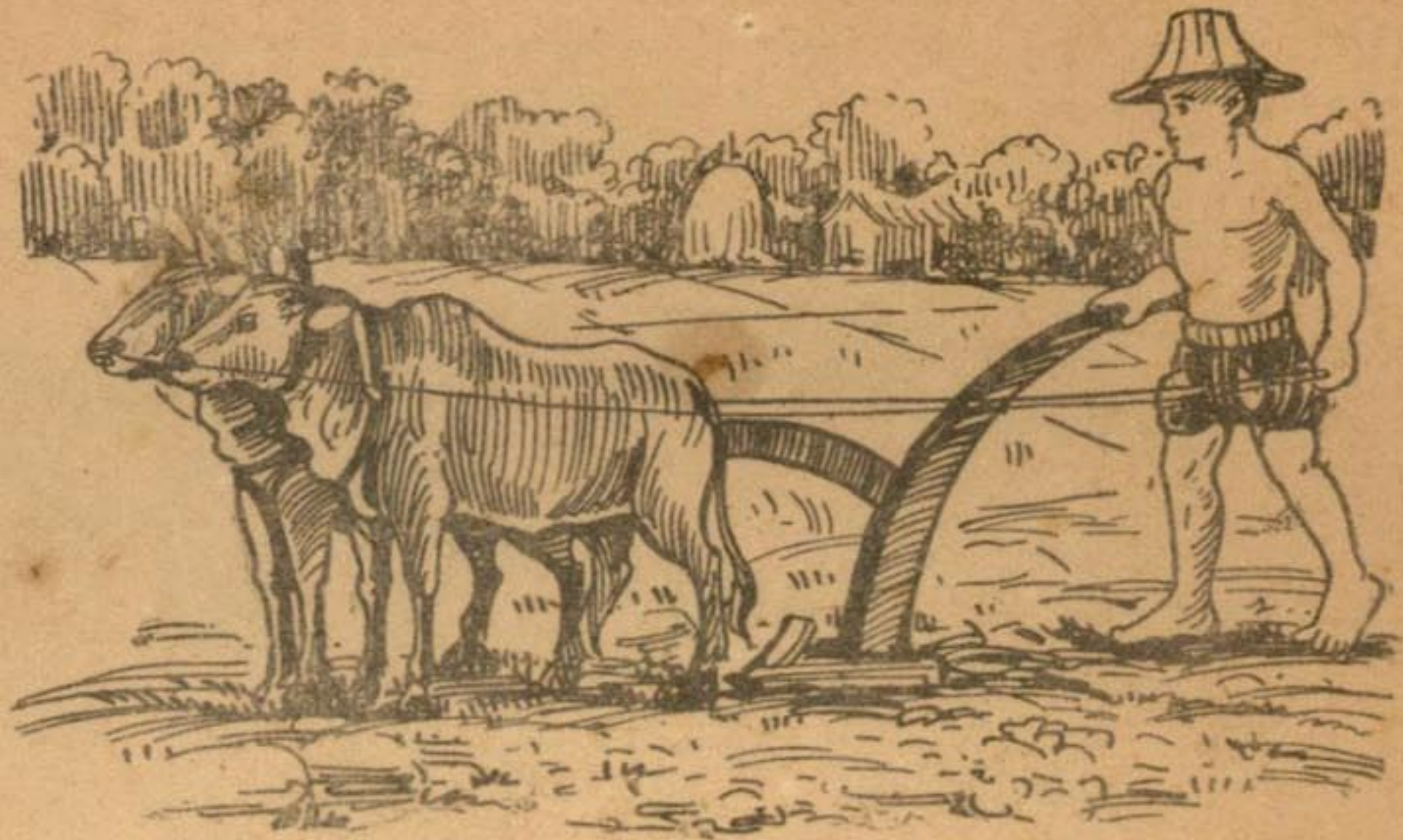

มาเจอะงูดำ

หัวเราะเหะ ตาและอา แบบมือมา ขอยาดำ ทำยาทา
 ขาตาข้า ทำเลอะเทอะ ตูดำโต ลาวัวและแพะ เตะเตะ
 มาหา ไปเจอะปูนา และกาทัวดำ แพะและวัวเตะ อาชา
 ตามี กาอะใจโผไป แพะวัวตัวโต ทำโงเงไป งูดำตัวโต
 อาแนะนำเรา ถืตอตะโก จะไปหาเมีย ไฟเลียมาหาเรา
 เมียและผัวตึงดำ เขาทำมือเลอะเทอะ ตาข้าหัวเราะเยาะ
 เมียแก

แบบฝึกหัดที่ ๒๗

ตาสาชาเก
 แก ถือ ไถ จะไป
 ไถนา ไปเจอ
 อาตีตัวว ไถนา
 ตัวเลอะเทอะ ตา

สาถือไถเหไปปะทะชาอาตี อาตีชาเกไซเซไป แกเสียใจ
 จะไปหายาฆาฆา ไปเจอวัวตาสาโนนา วัวตาสาตุเตะ
 เขามือแกไป ตาสามีโทโสที่วัวเผียะ ๆ วัวตุเตะเอาตาสา
 ตาสามือไว ถือตอตะโกตีชาวัวมัว ๆ วัวเหหัวไปใน
 นาเสีย ตาสาแกมาหาอาตี มาดูชาเกกะมือไปอาตี และ
 พาไปหายาฆา แกไปปะยาตีโนโอ ตาสาเอายาตีฆาฆา
 และมี้ออาตี อาตีดีใจพาตาสามาหา แกลาตาสาถือไถพา
 วัวไปคุหา เมียอาตีมีกะใจมาหาแก อาตีชาตีมือดีดีใจ
 หัวเราะหึ ๆ แกมีวาทีกะเมียแกนานา เมียแกไซคำทำที่
 จะตุเอา อาตีเสียใจไปคุหา

วิธีสอน สอนอย่างวิธีสอนที่ ๖ ในบทนี้สอนให้นักเรียนรู้จักเรียงและอ่านความ
 หมายของ ๆ ด้วย

บทเรียนที่ ๑๒

ช ค ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ
 ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ

วิธีสอน สอนอย่างวิธีสอนที่ ๑

บทเรียนที่ ๑๓

ก ข ข ค ค ฌ ง จ ฌ
 ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ
 ค ค ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ
 ฟ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ
 ฌ ฌ ฌ

พยัญชนะนี้แบ่งออกเป็นอักษร ๓ หมู่คือ

๑. อักษรสูง ๑๑ ตัวคือ

ก ข ฌ ฌ ฌ ฌ
 ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ

๒. อักษรกลาง ๕ ตัวคือ

ก จ ฉ ฎ ค ต

บ ป อ

๓. อักษรต่ำ ๒๔ ตัวคือ

ค ฅ ฌ ง ฌ ฌ

ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ

ท ฌ น พ ฟ ภ

ม ย ร ล ว ฬ ฮ

สระมี ๒๘ ตัวคือ

ะ ำ ิ ึ ึ ึ ึ ะ ะ ะ ะ

โ ใ เาะ อ ัวะ ัว ียะ ีย

เื่อะ เื่อ เื่อะ เื่อ ำ ใ ใ เื่อ

วิธีสอนที่ ๑๐ ครูเขียนพยัญชนะลงในกะดานดำตามลำดับ ก-ฮ ทีละตัว ถามให้เด็กตอบว่าตัวอะไรจนครบ ครั้นแล้วบอกเด็กว่า อักษรเหล่านี้เรียกว่า “พยัญชนะ” ให้เด็กว่า “พยัญชนะ” ตามเสียงครู แล้วให้เด็กนับหรือครูนับให้ดูว่ามีกี่ตัว แล้วให้ท่องให้จำได้ขึ้นใจก่อนแล้วจึงสอนต่อ.

เมื่อเด็กจำพยัญชนะได้ขึ้นใจแล้ว ครูเขียน ข ก ค ลงในกะดานดำ ๓ บรรทัด ให้เด็กอ่านและพิจารณาเสียง แล้วถามเด็กให้รู้ว่าพยัญชนะมี ๓ เสียงคือ เสียงสูง เสียงกลาง และเสียงต่ำ ครูให้นักเรียนช่วยกันเลือกและพิจารณาเสียงตัวอักษรตามลำดับพยัญชนะ แล้วเขียนไว้ในกะดานดำ เมื่อครบแล้วให้เด็กนับ และให้ชื่อว่า อักษรสูง อักษรกลาง อักษรต่ำ แล้วให้ท่องให้จำได้ขึ้นใจ และท่องทุกวัน

ส่วนสระก็มีวิธีสอนอย่างเดียวกับพยัญชนะ แล้วผสมเขียนให้นักเรียนอ่าน และท่องให้จำได้ขึ้นใจดังนี้

ฆะ ฆา จี จี จี จี จุ จู ฆะ
 ฆะ ฆะ ฆะ ฆะ ฆะ ฆะ ฆะ ฆะ
 ฆะ ฆะ ฆะ ฆะ ฆะ ฆะ ฆะ ฆะ
 ฆะ ฆะ ฆะ ฆะ ฆะ ฆะ ฆะ ฆะ

กะ กา กิ กิ กิ กิ กุ กู เกะ
 เก เกะ เกะ เกะ เกะ เกะ เกะ เกะ
 กะ กะ กะ กะ กะ กะ กะ กะ
 กะ กะ กะ กะ กะ กะ กะ กะ

คะ คา คิ คิ คิ คิ คุ कु เคะ
 เค เคะ เคะ เคะ เคะ เคะ เคะ เคะ
 คะ คะ คะ คะ คะ คะ คะ คะ
 คะ คะ คะ คะ คะ คะ คะ คะ

ในบทนี้ควรให้เด็กหัดคัดด้วยเมื่อสอนจบตอนหนึ่ง ๆ แล้ว
 หมายเหตุ สิ่งที่กำหนดให้ท่องจำขึ้นใจในบทเรียนที่ ๑๓ นี้แหละเป็นความมุ่ง
 หมายที่จะให้นักเรียนรู้ เท่าที่เรียนมาแล้วทั้งหมด ให้ครูถือเป็นหลักสำหรับท่อง
 ทุก ๆ วัน

ครูผู้^๒ใช้หนังสือเล่มนี้ต้องทราบ

หนังสือ “แบบฝึกสอนอ่านไทย” เล่มนี้ ผู้แต่งมีความมุ่งหมายให้ครูและนักเรียน โรงเรียนอนุบาล ประชาบาล เด็กชั้นเตรียมหรือเด็กในบ้าน ใช้ฝึกสอนและอ่าน การสอนนักเรียนมาก ๆ ครูจะต้องแบ่งนักเรียนออกเป็นตอน ๆ แล้วสอนทีละตอนพร้อม ๆ กัน ครูควรแบ่งนักเรียนออกอย่างมากที่สุดเพียง ๔ ตอน ตามภาคของหนังสือเล่มนี้เท่านั้น

การสอนเด็กครั้งนี้ ครูจะต้องระวังอย่าสอนนานเกินชั่วโมง เพียงครึ่งละ ๓๐ นาทีเป็นเหมาะ และอย่าให้เด็กอยู่ว่างได้ ต้องให้เด็กได้เปลี่ยนอิริยาบถโดยมีงานให้ทำตลอดเวลา ครูต้องใช้ความสนใจของเด็กให้เป็นประโยชน์ โดยให้ทำงาน ฉะนั้นการสอนเด็กครั้งนี้ จึงควรต้องสอนวิชาต่าง ๆ ตามประมวลศึกษาพิเศษภาคหนึ่ง เพิ่มจากการสอนอ่านด้วย

ก. เลขคณิต ให้หัดนับนิ้ว, เมล็ดมะขาม ฯลฯ คัดใจทยอยบวกลบโดยวิธีนับเพิ่มและนับออก แล้วนับผลลัพธ์ ทำเลขบวก ลบ ทำใจทยอยบวกลบง่าย ๆ (ดูเลขประถมปีที่ ๑) ควรหากะลาใส่เมล็ดมะขามไว้ ให้หัดนับ ทั้งจะขอยกตัวอย่างวิธีสอนนับอย่างสังเขปไว้ ให้คิดดังนี้

จมนับเมล็ดมะขามกองไว้ ๑๔ เมล็ด (ในขณะที่เด็กกำลังนับครูก็สอนพวกอื่นต่อไป พอสังเกตว่านับเสร็จแล้ว) นับไปอีก ๘ เมล็ด (สอนต่อไป) เอาออกเสีย ๒๐ เมล็ด (สอนต่อไป) ด้วยวิธีบอกให้เด็กนับใส่และนับออกจนสอนพวกที่กำลังสอนอยู่นั้นเสร็จ จึงหันมาถามว่าของใครเหลือเท่าไร ใครถูกใครผิดแล้วชมเชยและติ ทั้งนั้นเพื่อหัดนับและกันเด็กชดโดยไม่มีงานทำ

ข. เขียนตามคำบอก อ่านแบบฝึกหัดถึงไหนให้เขียนตามคำบอกถึงนั้น * เลือกร่าง ๆ ให้เขียน ได้ก็เขียนแล้วอ่านได้ถุกสำเนียงก็ควรผ่อนผันให้ถุกไปก่อน การให้เตรียมตามลำพังก่อนเขียนตามคำบอกพอควร ก็เป็นวิธีกันชนคืออย่างหนึ่ง ถ้าหากว่าใครเขียนผิดมากมีโทษ

ค. คัดลายมือ เรียนถึงไหนให้คัดถึงนั้น ยิ่งเป็นบทเรียนด้วยแล้วต้องคัดทุกบทเรียน ให้คัดตามแบบคัดมาก ๆ ทั้งที่บ้านและโรงเรียน เมื่อว่างจากงานอ่าน

ง. จรรยา ควรสอนมารยาทที่พบเห็นเด็กบกพร่องเช่น การเคารพกตัญญูกตเวที รักชาติ ไม่กล่าวคำหยาบ มริยสัท ฯลฯ สอนให้ทำจริง ไม่ต้องสอนทุกวันสามสัปดาห์สอนสักครั้งก็พอ

จ. ท่องจำ เวลาเลิกเรียนหรือก่อนเข้าเรียน ให้ท่องหลักภาษาไทย ตามที่กำหนดไว้ที่หมายเหตุเชิงหน้าทุก ๆ วัน

ข้อสำคัญครูต้องปฏิบัติตามวิธีสอนซึ่งแนะนำไว้ในบทนั้น ๆ โดยกวดย่นอย่าละเลยเสียเป็นอันขาด การสอนจึงจะได้ผลสมประสงค์ ครูสอนเป็นตอน ๆ ไม่ใช่ต่อให้ทีละคน ตอนอื่นที่ไม่ได้กำลังสอนให้นักเรียนทำงานอื่นคงกล่าวแล้วในข้อ ก-ค ข้างบนนี้

ครั้งแรกครูที่ไม่เคยจะเหนื่อยเหนื่อย แต่ก็ไม่ได้เหนื่อยเท่าต่อทีละคน ถ้านักถึงผลทีใดคือ นักเรียนรู้เร็วกว่าต่อทีละคนแล้ว สำหรับผู้ที่มิลักษณะเป็นครูแท้ก็ควรสนใจหายเหนื่อย ในวันหนึ่งให้ครูสอนวนไปให้ ได้สอนตอนละสัก ๒-๓ ครั้งเป็นอย่างน้อย วิธีนี้ผู้แต่งเคยให้ครูชั้นเตรียมทศของฝึกสอนแล้วได้ผลดี นักเรียนในเกณฑ์อ่านออก

เขียนได้ภายใน ๖ เดือนกว่า ๗๕% . ตามที่ตกลงมาแล้วควรประจำชั้น
ยังทำไม่ได้เต็มตามความตั้งใจ ทั้งวิธีอธิบายและการฝึกเด็กด้วยซ้ำ
เพราะแบบเรียนที่ใช้ยังไม่ใคร่เหมาะใจ เมื่อมีแบบเรียนที่ถูกต้องแล้ว
คงทำการสอนได้ผลดียิ่งขึ้น

ความสำคัญของหนังสือชุดนี้

๑. ให้เด็กสอนเป็นพวก ๆ พร้อม ๆ กันจากกระดานดำ เมื่อเข้าใจ
แล้วให้อ่านหนังสือเป็นแบบฝึกหัด (ชั้นใช้)

๒. อย่าให้เด็กว่างมือ โดยให้ทำงานอื่น ๆ ตลอดเวลา

๓. ให้ท่องจำหลักภาษาไทยให้ขึ้นใจ ดังนี้

พยัญชนะ และสระ อักษร ๓ หมู่ मात्रา กะ กา
และการผัน อักษรนำอักษรกล้ำและการผัน मात्रาทั้ง ๘
และการผัน

๔. มีวิธีสอนย่อ ๆ พอเป็นทางสำหรับครูใหม่

๕. การท่องทุก ๆ วัน เป็นเหตุให้เด็กซึ่งยังไม่ถึงบางบทก็
จำได้ ชื่นใจมาก่อน พอถึงคราวสอนจึงเป็นเหตุให้นักเรียนเข้าใจและ
จำได้ง่ายมาก เด็กก็รู้สึกมีความพอใจด้วย

(สำเนา)

ใบอนุญาตให้ใช้แบบเรียน

ฉบับที่ ๑๑๘/๖๒๘

วันที่ ๒๐ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๗

หนังสือแบบฝึกสอนอ่านไทย เล่ม ๑ ของ
ขุนสรรพเพทยพิศาล ป.ม. พิมพ์ครั้งที่สอง จำนวนห้าพัน
ฉบับ ใน พ.ศ. ๒๔๗๗

เจ้าหน้าที่ได้ตรวจแล้ว อนุญาตให้ใช้ในโรงเรียนได้

(ลงนาม) พระสารสาสน์ประพันธ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ

(ใช้ ได้เฉพาะในการพิมพ์คราวนี้เท่านั้น และห้ามมิให้นำ
ใบอนุญาตนี้ ไปพิมพ์ในหนังสือเรื่องอื่นที่มีใครขออนุญาตเป็นอันขาด)

นายพันธุ์ ลักษณะสุต ผู้พิมพ์โฆษณา

โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร

๘๒๓ ถนนราชบุรี พระนคร

๒๒/๘/๗๗